

Hunčík Péter

Igazságosztóból tudásszervező

TARTALOMJEGYZÉK

■ Hunčík Péter: Igazságosztóból tudásszervező	3
■ Klemen Terézia: Szeptember	4
■ Balla István: László Béla 75. születésnapjára	5
■ Csicsay Alajos: Én csak „távutas” voltam Nyitrán	6
■ Petres Csizmadia Gabriella: Beszélgetés a Tannyelvválasztási útikalauzról	9
■ Pék Éva: Gondolatok az anyanyelven történő oktatásról	11
■ Albert Sándor: A finn oktatási reformról	13
■ Audi Dávid: A Katedra folyóirat története (1. rész)	14
■ Hajduné László Zita: A humor pszichológiája mint a nevelés egy lehetséges eszköze	15
■ Molnár Kriszta: Úgysem lesz belőled semmi!	16
■ Csicsay Orsolya: Kádár Annamária: Az érzelmi intelligencia fejlődése és fejlesztésének lehetőségei óvodás- és kisiskoláskorban (Recenzió)	18
■ Haniczko Anna: Cigány származású gyermek az óvodában	19
■ Steklács János: Az olvasástanítási rendszer korszerűsítésének megjelenése a tankönyvekben	21
■ Hromada Attila: A történelem hasznáról és káráról, avagy szeretni, birtoklás nélkül	23
■ Kérész Gyula, Bartalos Erzsébet: Játékok, iskola, ünnepek a régi Pozsonyepérségen	25
■ Máté Anett, Viczay Ildikó, Jurík Tünde: Kisiskolás korú gyermekek táplálkozási szokásai	27
■ Zolczer Péter: Angol tanórák kiegészítése ismeretterjesztő kisvideókkal	28
■ Horváth Géza: 2016 – egy évszám matematikai érdekességei	29
■ Horváth Géza: Felkészítő feladatok a matematikai tesztelésre – I. rész	30
■ Benkő Tímea: „Atomjő” óra	31
■ A Legkreatívabb iskolai rendezvény pályázati anyagai	32
■ Šesták Krisztina: Művészpalánták a rimakokovai hegyek között	34
■ Stirber Lajos: Köz hírré tétetik	35
■ Iskolahírek	36
■ Házunk tája	37

2014 októberében a Katedra Társaság felkérésére előadást tartottam Dunaszerdahelyen. Előadásomban a kritikai gondolkozásról beszéltem, és megemlítettem, hogy milyen fontos lenne, hogy diákjaink elsajátítsák ezt a gondolkodásmódot.

Néhány nappal később a szlovák rádió déli műsorában egy interjút hallottam, melyben az iskolaügyi miniszter arról beszélt, hogy iskoláinkban rövidesen elkezdik a kritikai gondolkodás oktatását.

Lám, dünyögtem magamban, vannak még csodák! Hiszen az én egy pénteki napon beszéltem, ők meg már hétfőn közölték, hogy vették az adást, és egyetértetek velem.

De félre a tréfát, a dolgok ilyenkor egybeesése természetesen a véletlen műve volt, ám így is jó érzéssel vettem tudomásul, hogy a kritikai gondolkodás fontosságát mások is felismerték.

Mert éppen most, az informatikai robbanás időszakában van egyre nagyobb szükség erre a logikus, világos és pontos gondolkodásmódra. Hisz napjaink egyik fő gondolata az, hogy az embert szinte elárasztják az információk és ilyenkor nagy szüksége van arra, hogy tudjon szelektálni. Meg kell tanulnia a sok hír közül kiválogatni azt a néhányat, mely valóban megbízható, releváns információkra támaszkodik.

Az internetes újságok tele vannak lebilincselő történe-

tekkel, álhírekkel és összeesküvés-elméletekkel, és ha az olvasó nem képes arra, hogy jól értelmezze és értékelje az információkat, akkor beszippantja őt a „manipulációs örvény”.

Ne feledjük, hogy ezeknek a fantasztikusnak tűnő híreknek sokszor épp az a „feladata”, hogy manipulálják az olvasót. Az ilyen történetek „mögött” sokszor jól képzett manipulátorok vannak, akik álhírekkel képesek egész társadalmi csoportokat manipulálni.

Ilyenkor a kritikai gondolkodás nyújt számunkra védelmet. Jó döntést csak úgy hozhatunk, ha először minden információt alaposan végiggondolunk, összehasonlítjuk az érveket és ellenérveket, és nem az érzelmeink vagy az előítéleteink vezérelnek minket, hanem az a törekvés, hogy megoldjuk az előttünk álló problémát.

Persze a kritikai gondolkodásnak van egy másik „hozáddéka” is, mely épp a pedagógusokat is érinti. A kritikai gondolkodásmódnak „köszönhetően” veszélybe kerül a „biztos” tudás és a megdöntetlennek látszó igazság. Sőt, még az is kiderülhet, hogy nemcsak egyetlen igazság létezik!

És ezzel változik a pedagógus munkája is. Igazságosztóból tudás-szervezővé válik, aki bölcs mosollyal veszi tudomásul, hogy diákjai az ő „történeteit” is kritikusan szemlélilik.